

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 56/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť K. F., K., zastúpenej advokátkou JUDr. V. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 Co/89/2007-287 z 13. mája 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. F. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. novembra 2008 doručená sťažnosť K. F., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. V. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 Co/89/2007-287 z 13. mája 2008 v konaní o zaplatenie 4 100 000 Sk.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

„V konaní vedenom pred Okresným súdom Košice II., sp. zn. 28 C 283/2002-235 sa F. M. ako žalobca žalobou doručenu súdu dňa 26. 03. 2002 pôvodne iba voči Ing. arch. J. F. ako žalovanému v 1. rade domáhal zaplata sumy 4.100.000,- Sk s príslušenstvom. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 22. 2. 1992 uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí finančnej bezúročnej pôžičky, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal splácať úver poskytnutý v sume 8.200.000,- Sk vo výške 4.100.000,- Sk.

Na základe návrhu žalobcu súd uznesením č. k. 28 C 283/02-185 zo dňa 16. 02. 2006 pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpila ako žalovaná v 2. rade K. F. Podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 26. 06. 2006 vzal žalobca žalobu voči K. F. ako žalovanej v 2. rade v celom rozsahu späť, s čím K. F. ako žalovaná v 2. rade vyjadrila súhlas. Späťvzatím žaloby voči žalovanej v 2. rade žalobca zavini, že konanie voči žalovanej v 2. rade sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť žalovanej v 2. rade trovy konania.

Okresný súd Košice II. rozsudkom č. k. 28 C 283/2002-235 zo dňa 18. 01. 2007 konanie voči žalovanej v 2. rade zastavil, vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania v sume 189.148,- Sk na účet ich právneho zástupcu JUDr. P. K. Proti tomuto rozsudku ako celku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Na výzvu Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu žalobca upresnil rozsah odvolania a uviedol, že odvolanie sa netýka rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie proti žalovanej v 2. rade zastavené a tak výrok o zastavení konania voči žalovanej v 2. rade nadobudol zrejme právoplatnosť uplynutím odvolacej lehoty odo dňa doručenia. Na pojednávaní pred odvolacím súdom žalobca predniesol, že berie čiastočne nad sumu 2.417.684,- Sk s prísl. žalobu späť s tým, že trvá na žalobe o zaplata sumy 2.417.684,- Sk s 18 % ročným úrokom z omeškania od 19. 3. 1997 do zaplata a v tejto časti žiada rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd uznesením č. k. 4 Co/89/2007-287 zo dňa 13. 05. 2008 pripustil späťvzatie žaloby o zaplata 1.682.316,- Sk s 18 % ročným úrokom od 22. 2. 1992 do zaplata a v časti 18 % ročného úroku z omeškania z omeškania zo sumy 2.417.684,- Sk od 22. 2. 1992 do 18. 3. 1997 v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie

zastavil a vo zvyšujúcej napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie 2.417.684,- Sk s prísl. a vo výroku o trovách konania zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie.

K porušeniu práva sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd došlo uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 Co/89/2007-287 zo dňa 13. 05. 2008, nakoľko v tomto uznesení krajský súd rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o trovách konania v celom rozsahu (teda aj pokiaľ ide o náhradu trov konania žalovanej v 2. rade) zrušil a v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nakoľko však žalovaná v 2. rade prestala byť účastníčkou konania dňom právoplatnosti výroku, ktorým bolo konanie voči nej zastavené, t. j. dňom 7. 3. 2007, v konaní už nemôže robiť žiadne úkony, teda ani navrhnúť súdu prvého stupňa, aby zaviazal žalobcu na náhradu trov konania voči nej ako žalovanej v 2. rade, čím Krajský súd v Košiciach odňal žalovanej v 2. rade možnosť konať pred súdom a uplatniť svoje právo na náhradu jej vzniknutých trov konania, pretože podľa ust. § 151 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh...

Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4 Co/89/2007-287 zo dňa 13. 5. 2008 bolo sťažovateľke znemožnené realizovať jej procesné právo priznané Občianskym súdnym poriadkom, a to navrhnúť súdu, aby bol žalobca zaviazaný na náhradu trov konania voči sťažovateľke a tieto trovy konania vyčísliť v zmysle ust. § 151 O. s. p.“

Sťažovateľka je toho názoru, že namietané uznesenie krajského súdu porušuje jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Porušenie svojich práv vidí v tom, že krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“), aj pokiaľ ide o náhradu trov konania sťažovateľky, aj napriek tomu, že sťažovateľka prestala byť účastníčkou konania dňom právoplatnosti výroku, ktorým bolo konanie voči nej zastavené, a v prvostupňovom konaní si už nebude môcť uplatniť náhradu trov konania.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„1. Základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 Co/89/2007-287 zo dňa 13. 5. 2008 porušené bolo.

2. Ústavný súd zrušuje uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4 Co/89/2007-287 zo dňa 13. 5. 2008 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Košiciach je povinný uhradiť sťažovateľke trovy konania vo výške 6.732,- Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet jej právnej zástupkyne...“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03, III. ÚS 74/07).

V odôvodnení uznesenia krajského súdu č. k. 4 Co/89/2007-287 z 13. mája 2008 sa uvádza:

„Odvolací súd vzhľadom na procesný úkon žalobcu o čiastočnom späťvzati žaloby a súhlas žalovaného s týmto čiastočným späťvzatím žaloby podľa § 208 O. s. p. pripustil čiastočné späťvzatie žaloby o zaplatenie sumy 1.682.316,- Sk s 18% úrokom od 22. 2. 1992

do zaplataenia a v časti 18 % úroku z omeškania zo sumy 2.417.684,- Sk od 22. 2. 1992 do 18. 3. 1997, v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil.

Vo zvyšujúcej napadnutej časti, t. j. okrem výroku o zastavení konania proti žalovanej v 2. rade preskúmal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že nie sú podmienky pre jeho potvrdenie ani pre zmenu rozhodnutia a v tejto časti je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť.

... Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietavej časti, ktorá zostala predmetom odvolacieho konania po čiastočnom späťvzati žaloby a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vracia na ďalšie konanie...

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.“

Ústavný súd je toho názoru, že uznesením krajského súdu č. k. 4 Co/89/2007-287 z 13. mája 2008 nemohlo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti. Nie je zrejmé, že krajský súd napadnutým uznesením porušil namietané základné práva sťažovateľky. Vzhľadom na to, že výrok rozsudku okresného súdu č. k. 28 C 283/2002-235 z 18. januára 2007 o náhrade trov konania, ktorý sa vzťahoval na žalovaného v 1. rade a aj na sťažovateľku (žalovaná v 2. rade), bol krajským súdom zrušený, sťažovateľka si môže v súdnom konaní uplatniť náhradu trov, ktoré jej v prvostupňovom aj odvolacom konaní vznikli. Napadnuté uznesenie krajského súdu nemá zjavne neodôvodnený ani arbitrárny charakter.

Krajský súd postupoval v súlade so zákonom. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že sa primerane vysporiadal s námietkou sťažovateľky uvedenou v sťažnosti.

Zo záverov rozhodnutia krajského súdu nevyplýva jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré by boli popretím ich podstaty či zmyslu.

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené a s poukazom na to, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (II. ÚS 218/02, resp. I. ÚS 3/97), sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2009